

hidtil gjældende Regler" skulde kunne faae en anden Forstaaelse, eftersom Loven gjaaldt i en Maaned eller længere Tid, kan jeg ikke se, og derfor er det, jeg fastholder, at Varigheden af Loven ikke er Grunden til Uoverensstemmelsen, men Grunden er den principielt forskjelligte Forstaaelse af disse Ord, som gjoeres gjældende fra begge Sider. Man kan derfor ikke henviise til, at naar man vil indstrænke den midlertidige Lov til en kortere Tid, vil det ingen Vanskelighed have. Naar man endnu, efter hvad Forhandlingerne vise, hengiver sig til den Tro, at det ikke oftere vil ske, at den midlertidige Finantslov ikke dækkes af en regelmæssig Finantslov, siger jeg, at denne Tro er der ikke den fjerneste Grund til; vi have havt to Exempler, vi kunne vente flere Exempler, saa vist som vi maa være fattede paa, at der ikke kommer regelmæssige Finantslove i Stand, og det vilde derfor være en Ubefindighed at bygge sin Fremgangsmaade paa en saadan Forudsætning, som man maa sige sig selv, at man mildest talt ikke veed, om den holder stik. I Erkjendelse af, at det saaledes ikke er muligt at gaa ind paa den midlertidige Finantslov i den Affattelse, med den Forstaaelse, som den forelaa, havde saa den høitærede Regjering forelagt et Forslag til en midlertidig Finantslov i en anden Affattelse, som baade formentes at være mere klar og tillige bedre at fyldestgjøre Statsstyrelsens Fornødenheder end den tidligere, og som derved vilde være i Stand til at afhjælpe de uhyre Ulemper, som disse Love i den tidligere Affattelse medførte, og som dette Thing tidligere har gjort sig til Dolk for. Den blev forkastet i det andet Thing og som hertil. Det Standpunkt, som de, som tidligere stillede Vædringsforslag til Loven, indtog, var det, at vi principalt mente, saaledes som jeg udtalte ved 1ste Behandling, at der kunde være Spørgsmaal om at stille i Spidsen Afgjørelsen af, om vi overhovedet i Klar skulde have en midlertidig Finantslov, og om det var nødvendigt og forsvarligt at vedtage en saadan. Først i anden Række kom Spørgsmaalet om dennes Affattelse; men da den høie Regjering havde valgt den Bei allerede nu at bringe Spørgsmaalet om dens Affattelse til Drøftelse og Forhandling mellem Thingene, saa kunde vi erkjende, at der var god Grund til denne Fremgangsmaade, fordi det var ønskeligt, at saavidt som muligt dette Spørgsmaal kom frem og blev drøftet, for at den midlertidige Finantslov med det Indhold, som man fra alle Sider var enig om og fandt tilfredsstillende, kunde ligge til de Eventualiteter, da der maatte blive Brug for den. Og selv om Følgen skulde blive, at vi

i Klar fik en Forlængelse af Samlingen paa en Maaned, saa var det et Offer, vi kunde være med til. Derfor, for at hve vort Bidrag til, at Forhandlinger kunne komme i Stand, saa stillede 4 ærede Medlemmer og jeg et Vædringsforslag, da Loven forelaa til 2den Behandling, om at føre Loven tilbage til den af Regjeringen foreslaaede Skikkelse, blot med Optagelse af en Redaktionsændring, som et Par Meningsfæller i Folkethinget havde foreslaaet. Vi vilde derved hve vort Bidrag til, at denne Forhandling kunde føres videre, idet vi derigjennem, hvis det høie Thing var enig med os, vilde kunne føie det nye Moment til, at dette Thing var enigt med den høie Regjering i Hensende til de Hovedpunkter, at den ældre Lov ikke var brugelig længere, og at den nye i den af Regjeringen forelagte Skikkelse vandt dette Things Bisalb, naar den fandtes tilfredsstillende for den høie Regjering. Saa var der altsaa det nye Moment, som sagt, at naar nu Loven kom igjen til det andet Thing, saa kom den ikke blot som Regjeringsforslag, men tillige som et af dette Thing vedtaget Forslag. Jeg føier imidlertid til, at der var Ingen, som gjorde sig Illusioner om Virkningen af dette nye Moment, men det var dog et Bidrag, som vi ansaa det for vor Pligt at hve for at se, hvilken Betydning man vilde tillægge det. Nu have vi Erfaringen for det! hvis Noget maatte have næret Illusioner, saa ere de i ethvert Fald brustne efter den Modtagelse, som dette Forslag har faaet i det andet Thing. I Overensstemmelse med den Holdning, som dette høie Thing altsaa indtog ved at stille Vædringsforslag, have ogsaa vore Meningsfæller i det andet Thing bestræbt sig for at hve Bidrag til Forhandlingernes Fremme, der er ogsaa der fra ærede Meningsfæller stillet et yderligere Vædringsforslag, der netop skulde sigte til at afhjælpe den Mangel, som fra Oppositionens Side fremhævedes som værende en Hovedmangel ved Lovforslaget, at Ordet nødvendig stod altfor ubestemt, og de havde derfor til nærmere Præcisering af dette Begreb foreslaaet at tilføie „nødvendige for Statshusholdningens regelmæssige Fremme". Heller ikke det Vædringsforslag kunde man gaa ind paa, alle de Bestræbelser, der saaledes foreligge fra Regjeringens, fra dette Things og fra Mindretallet i det andet Things Side, have ikke havt nogen som helst Virkning. Spørger man, hvorledes Flektallet i det andet Thing har stillet sig, kan jeg ikke skjønne rettere, end at det Standpunkt, det har indtaget, bestemt har været det: Vi holde fast paa den gamle Affattelse og paa den gamle Forstaaelse af denne Af-